

Publicerad 2017-08-31 15:02 av nattisugglan

2 mm

Jag sitter bredvid dig. 2 mm till din hand. Vi är eoner ifrån varandra och du vet inte om det. Du sitter där som en levande teater. Jag försöker spela med. Låtsas som att inget sker i det outtalade. Vi sitter så i hundra år minst. Försöker att inte möta din blick som sänder pilar. Du som har allt i din aura som om den tar all plats från mig så att jag måste hålla andan av förstummelse. Du så inbakad av mystik och jag så vanlig som en grusväg-. Önskar så att jag fick gå på dina grusgångar. Känna av dina frihetsvindar. De som virvlar bort allt mitt vett och sans. Vill ta din hand. Vill fly bort. Starta upp ett äventyr. Med dig. Bara att gå till affären och köpa mjölk är ett äventyr med dig- men aldrig att jag skulle låtsas om det. Neutraliserar mitt tonläge för att inte skrämma bort dig. Bjuder på kaffe som om inget hänt. Du som tar allt syre och förvandlar grus till guld. Du som sitter där 2 mm ifrån mitt hjärta. Vanlig men ändå så originell. Du som lämnar spår av vindar i mitt hjärta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nattisugglan med Poeter.se id #82237 innehar upphovsrätten